

חתונת שבעת הימים

של איש חסיד

חוגגים העלויים כמו היה רוח רפאים, שומם ובדד, כשמצבירוחו העגום נודח למרחקים.

הצרה היתה, שלא היה זה מצבירוח חדש אצל משה. הבחור מסתובב כך, עגום ומשמים, ומדאיג את כל חבריו. לדעתי, זה בגלל שהוא לקח — עדיין לו — קשה מדי את גירושיו מאביבה.

לרקדן המזוהר והחתוף המקסים, ולרקדנית המוכשרת והיפהפייה, היה בית חם ומשגע, והאהבה בערה שם על אש גבוהה. כשהתאהבה אביבה, אחרי "שיער", בשחקן "שיער" וחבר "להקת השר קולדה" שוקי לוי, התקשה משה להשלים עם האבידה. מאז, הוא יש בדד בדירתם הקטנה, כשלחברה יש לו רק את תמונתה הענקית, בגודל 2x2 מטר, של מרילין מונרו המודבקת על התיקרה בחדר-השינה.

הצרות, כידוע, לא באות לעולם לבד. אחרי שאביבה עזבה אותו, שבר משה רגל, ערב בכורה ב"להקת בת-שבע" מאז, לא חזר לריקוד. לדבריו, בגלל אי

על היות החתן והכלה ראויים להינשא. הטקס הגיע לשיאו בברכת כהנים ש" העניקו לבני הזוג הסב של הכלה והסב של החתן. כאשר הרכינו איציק ורינה את ראשיהם, ושני הרבנים הישישיים סמכו עליהם את ידיהם, יכולתם לחוש רטט של התרגשות עובר בקהל הענק. כל העסק הזה רק נשמע לכם קצר. בפועל, הוא נמשך 45 דקות. וכמו כל מופע מוצלח, נערכו גם עליו חזרות. שלוש, למען הדיוק.

בניגוד למקובל אצל עם ישראל, שם מתחילה הזלילה היידידותית כבר ברגע הראשון, לא ניתן היה למצוא, בעת הטקס, אפילו פירור לחם בסביבה. רק לאחר סיומו, עברו אלפי האורחים לביתן סמוך, שם נערך, במשך שלוש שעות, קוקטייל צנוע. לא תאמינו, אבל כל החתונה הזאת לא עלתה מאות אלפי ל"י, ואפילו לא רבבות.

חכו, כשנגמרה החופה, עוד לא נגמר העסק. מבחינת בני הזוג היגיעים, הוא רק התחיל: הם נאלצו להמתין, עם ירח הדבש, עוד שבוע שלם. לאחר החופה, הם ירדו לאילת, שם נערכה לכבודם, בערב שלמחרת, סעודה בהשתתפות של- שים אורחים. וכך הלאה, והלאה, כל ערב במקום אחר בארץ, שבעה ימים תמימים.

רק אז הם קיבלו שיחרור.

לכלות המשפחה מדור לדור, וחתנה, יצחק נשרי, חתיך בלונדי, עם עיניים ירוקות וכיפה קטנה לבנה סרוגה לראשו. איציק, כרגע סטודנט, הוא בנם של ישראל נשרי, איש לכללה מחוגי ה-

האמת היא, שכולם ציפו למשהו מיוחד. אחרי הכל, זה ממש התבקש, כשהרב שמואל הכהן אבידור — רבה של כפר-שמריהו, עורך השבועון פנים אל פנים, מחבר הלהיט איש חסיד

דתיים, ואשתו אהובה. הזוג הי צעיר יוצא כבר שלוש שנים, מאז שהכירו בתיכון דתי בתל-אביב, שם למדו.

אוקיי, זאת הי תה רק התפאורה והרקע. עכשיו תש- מען את התסריט.

הטקס התחיל לקול זמירותיו של בנימין אונגר, החזן הראשי של בית-הכנסת הגדול בתל-אביב, בליווי מקהלת גברים מיר- חדת ותזמורת הי- רבנות הצבאית הי- ראשית. כן, מה שאתם שומעים. את הקידושין ערך הרב, אלוף (מיל.) שלמה גורן, ואת שבע הברכות המ- סורתיות השמיעו לא פחות משבעה רבנים — כולם דו- זים של הכלה. לי- אמה של הכלה, רות, יש חמישה אחים — כולם רב- נים, ולאבא שלה — שני אחים, גם הם כולם רבנים. מה שנקרא מש- פחה טובה, אתם מוכרחים להודות.

רינה ויצחק נשרי

חכו, זה עוד לא כלום. כשהופיע הי- חתן, מובל על-ידי אביו ואבי הכלה, פרצה המקלה בי- ברוך הבא מרקיע שחקים, והתז- מורת פתחה בליווי שחור במיוחד — מבוצע על-ידי שמונה כינורות. שני רבנים, מראשי היהדות האורתודוקסית בארצות-הברית, העידו בפני הרב גורן

היה, ואחד האישים הססגוניים ומלאי התורה בארץ — עומד לחתן את בתו. אבל למה שהתרחש בפועל בגנייה-התערי- כה בצפון תל-אביב, ביום הרביעי שעבר — לא ציפה איש. בהווי החברתי והתרבותי של ישראל 1972, כשאצולת הממון מת- חרה בינה בחתונות-פאר העולות רבבות ומאות אלפי ל"י, וכל הטקס הופך למופע-ראווה של כסף — באווירה זו, היתה חתונת בתו של הרב משבירוח מרענן בצחיות התרבותית שלנו. ואם אני אומרת לכם את זה, אתם יכולים להאמין. היה זה מופע מרהיב ביופיו של תרבות יהודית, זמיון, ונשמה. תארו לכם רק את סצינת הפתיחה של החופה — שהחלה, בול, ב-6.30 כמתוכנן: מצד אחד, ים של זקנים לבנים וכובעים שחורים, באגף בו הושבו כ-300 רבנים ואדמו"רים, מכל חוגי היהדות, החל ב" נטורי קרתא, עבור ברבנים רפורמיים מחו"ל, וכלה ברבנים צבאיים במדי צה"ל. באגף ממול, 300 או כמה הרבניות, בתצוגה פנטסטית של כובעי נשים, שכללה אופנות משנות טיכו, מימי איכה ועד סר- פרימודרני.

ובין שני האגפים — שאר האורחים, שמנו, הכל בכל, 2,200 איש. ביניהם — שמונה שרי ממשלה, וטונות של ח"כים, ראשי עיריות, אמנים מכל סוג ומין, חרשתיים ואנשי כספים, עסקנים דתיים וחילוניים, ועיתונאים.

וכמובן — כל צאן מרעיתו של הרב אבידור: המיליונרים של כפר-שמריהו והרצליה-פיתוח, כשצלידם עשרות קיבוצ- ניקים וסתם ענף מכל שכבות העם. זאת היתה התפאורה. במרכז, עמדו רינה, בתו החיילת היפהפה של אבידור, לבושה בשימלת משפחה עתיקה העוברת

משה אפרתי

סור הרופאים. לדברי חבריו, בגלל שאי- בד את החשק. במקום זה, הוא מקדיש את כל זמנו לטיפול בחרשים אילמים אביבה, בינתיים, יצאה לאנגליה עם שוקי, והשניים הצטרפו שם ללהקת גברים כושית בשם "הקטיפה השחורה".

לשוקי יש — לא איתו — בת מגור- שתו בישראל, ובן מידידה אנגליה. עם אביבה נמצא, צמוד אליה הבן שלה וש- משה. הם הביאו אליהם מהארץ את המטפלת של הילד, וכך מסתדרים על הצד הטוב ביותר.

ומדי פעם, מגיע אליהם לשם גם משה לבקר את הילד. מגיע, מבקר, וחוזר לישראל: לתצלום של מרילין מונרו ולחרשים-אילמים שלו.

הרקדן שחדל לרקוד

כל מי שנכח, לפני שבועיים בפתיחת "צוותא" המחודשת, לא יכול היה שלא להבחין במשה אפרתי. רקדן צמרת, בעלה לשעבר של אביבה פז וכוכב להי- קת-המחול "בת-שבע", הסתובב בין הי-

השעה, בישראל, היתה אחרי חצות. כשהטלפון צילצל בביתה של אלמנה מלחמת שתי-הימים הצעירה והיפה. על הקו היתה ידידתה הטובה ביותר. "לוי-שנה", נקרא לה. לא שזה שמה האמיתי.

האלמנה הופתעה. לא כלי-כך בגלל השעה המאוחרת. כמו בגלל העובדה ש" ידידתה נמצאת זה למעלה משנה בניו- יורק, יחד עם בעלה, שהוא הכתב-הדו- דע בניו-יורק של העיתון הישראלי הידוע. נוותר על השמות. טוב? אם זה באמת מעניין אתכם, אתם יכולים לערוך תרגיל קטן בדוקציה, ללכת בדרך האלימינציה, ולא תוכלו לפספס.

הידידה הטובה פיטפטה קלות. הת- עניינה אם ג'ון מבלה יפה, שאלה על דא ועל הא. לקראת הסוף, ככה כאילו אגב- אורחא, התעניינה בשוכבות: "הגדידי, לא שכבת איתו עוד?"

"לא" השיבה אלמנה המלחמה בכנות.

השיחה המיותרת

מנה. "אתה ושושנה מגהלים רומן, נכון?" הפגיזה אותו האלמנה מייד בפתיחה. המרצה הגדה, שהוא אולי פרופסור גדול וחתיך משובח — אבל בפוליטיקה של נשים בכל זאת חכם קטן — הורד מייד בפשע. לפני שהספיק לחשוב פע- מיים. "מאיפה את יודעת?" פלט.

האלמנה סיפרה לו על שיחת הטלפון המזוהר. ועל שאלתה, המזוהר לא פתח — גורא גורא באקראי, יעני — של שושנה, אם היא שכבה איתו. "יכלה" להיות כמובן רק סיבה אחת לזה. היא רצתה לגלות אם אתה בוגד בה איתי." אוקיי, שושנה. אז אני יכולה לענות לך: הוא בוגד בך איתה. ועוד איך. על פני כל הארץ, כתוצאה מאותה שיחה פור- קחת עיניים, החליטה האלמנה שמה שטוב לידידתה, טוב גם לה. אי, שוש, שוש. לא היית צריכה לעור- רר גרדמים משנתם. באותה שיחת חצות גורלית.

לאחר כמה קישקושים נוספים, סיימה שושנה את השיחה. והאלמנה חזרה לשכב. ולהרהר. היא לא הבינה בדיוק מה היתה מטרת השיחה המזוהר באמצע הלילה מגניוירוק. בייחוד ששושנה ובעלה מוכרים לה כקמצינים לא קטנים, ולא היא הטיפוס שתלך לבוכו שיחה מגניוירוק לחינם.

חשבה, חשבה — ופתאום הבויק רעיון במוחה. ג'ון, לידיעתכם — הוא מרצה באוני- ברסיטה של ניו-יורק, ושושנה לומדת אצלו משהו זה או אחר, בשביל להע- ביר את הזמן. לפני כחודש, הגיע ג'ון לישראל, התייצב אצל האלמנה עם מכתב. במכתב, ביקשה שושנה מהאלמנה לעזור למרצה שלה בביקורו בארץ. לנסות לארח אותו קצת, במידת יכולתה. למחרת השיחה הטלפונית, חזר ג'ון לתל-אביב מטיול לשארם, סר אל האל-